

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 286 ■ 16 Haziran 2007 ■ 1 YTL

e-muhtıra ilk sonuçlarını veriyor

Polis artık daha yetkili

e-muhtıra ilk sonucunu verdi. Parlamento, iktidar ve muhalefet milletvekillerinin ortak çabası ile polisin yetkilerini artıran yasayı kabul etti.

Yeni yasaya göre polisin yetkileri sınırsız ölçüde artırıldı. Bundan böyle polis yargıdan yetki almadan üst araması yapabilecek, ev ve konut basabilecek.

Polisin üniversitelere girmesi de artık kendi kararına bağlı.

Üniversiteye girmek için dekan ya da rektörlerden izin almasına gerek yok.

Yasanın bu maddesi tartışılırken bazı AKP milletvekilleri bu maddenin yasadan çıkarılmasını önerdi, CHP'liler bu öneriye karşı çıkarak polise üniversitelere girme yetkisini tanıdılar.

Yeni yasa polise iktidarda bulunmadan zor kullanma yetkisi de vermekte.

Polisin yetkilerini genişleten yasa e-muhtıranın ilk uygulamalarından birisi olarak tanımlanabilir. Bu yasayla toplum biraz daha fazla baskı altına alınarak denetlenecek.

Yeni polis yasasının muhalefetsiz bir biçimde parlamentodan geçmesi ise Türkiye'de iktidar ve muhalefetin demokrasi düşmanlığında ne denli uzlaştıklarını gösteriyor.

Polis artık istediği gibi arayacak basacak tutuklayacak

Darbeciler de yargılanabilir

Sayfa: 4-5

Komünist yurtsever olabilir mi?

Sayfa: 6

İnsan hakları savunucusu, savaş ve darbe karşıtı aktivist

Ayhan Bilgen'le gerçekler meclise!

Konya'dan bağımsız aday olan Ayhan Bilgen, savaş karşıtları ve gazetemiz okurları tarafından çok iyi tanınan bir isimdir. Uzun süredir Mazlum-Der'de çalışmış, genel başkanlık görevini kısa bir süre önce bırakmış olan Bilgen'i destekliyoruz.

2006 Ankara Antikapitalist forumunda yaptığı konuşmada "bugün antikapitalist olmak gerekir" diyen, DurDe kampanyasının "İrkçilik ve milliyetçilik (ile) nereye?" sempozyumunda "Müslüman mahallesinde salyangoz da satılır" sözüyle her zamanki tutarlı demokrat çizgisini dile getiren Ayhan Bilgen mecliste hepimizin sesi olacak. Bu çizgi nefret odaklarının hüsumuna uğramakta. Kendisi bir çok kesimden gelen ağır bir saldırıyı göğüsleyerek yola devam ediyor. Ankara Küresel BAK, KEG, DurDe aktivistlerinin mücadele arkadaşı Bilgen, bu kez meclis kürsüsünde gerçekleri anlatacak.

8 Aralık

Küresel ısınmaya ve Nükleer santrallere karşı

Ankara'ya

Kyoto'yu imzala

Türkiye'de küresel ısınmaya karşı eylemleri düzenleyen Küresel Eylem Grubu Türkiye'nin de Kyoto Anlaşması'nı imzalaması gerektiğini vurgulayarak "Kyoto'nun imzalanmasına karşı çıkan partilere oy verilmemesi" çağrısı yaptı.

Bu arada NTVMSNBC'nin yaptığı bir ankete cevap verenlerin 43.2'si Türkiye'nin derhal Kyoto'yu imzalaması gerektiğini söylerken sadece % 16 karşı çıktı.

Uras kampanyası

Meclise Ufuk Gerek İniyatiflerinin kampanyası başlıyor.

17 Haziran Pazar günü kampanya aktivistleri saat 11.00'de Kadıköy İskele Meydanı'nda toplanarak Haydarpaşa Garı'na yürüyüş yapacaklar.

Haydarpaşa'da Ufuk Uras kampanyasının başladığını duyuran bir basın açıklaması yapacak.

Aktivistler yol boyunca bildirimler dağıtacaklar.

Ayrıntılı bilgi için: www.ufukuras.net

ÖSS kalkmalı

Yüzbinlerce öğrencinin kabusu Öğrenci Seçme Sınavı 17 Haziran'da gerçekleşiyor. Bütün zamanlarını sınav için harcayan öğrencilerin sadece küçük bir bölümü üniversiteye girecek, çoğunluk açıkta kalacak. Milyarları ÖSS için harcayan ailelerin, baskı altındaki gençlerin kabusu ÖSS kaldırılmalı. Eğitim herkes için ücretsiz bir hak. Gençleri hayattan koparan ÖSS'nin kaldırılması için kampanya acil ve gerekli.

En doğrusunu kadınlar söyledi: Siyasi partiler bu sınavda sınıfta kaldı

Kadın Koalisyonu, 8 Haziran'da yaptığı basın açıklamasıyla 22 Temmuz seçimlerinde kadınların dışlandığını, anti-demokratik bir yöntemle belirlenen aday listelerin ilk üç sırasının yüzde 93,35 oranıyla erkeklerle ayrıldığını, kadınların bu süreçte ezilip geçildiğini vurguladı.

Kadın Koalisyonu sadece kadınların maruz kaldığı cinsiyetçi ayrımcılığa tepki göstermiyor, kadın adayların ön sıralarda yer almaları kadar, mevcut siyaset biçiminin de dönüştürülmesi için mücadele ediyor.

2002 seçimleri öncesi kurulan, bugün Türkiye'nin tüm bölgelerinden bağımsız kadın örgütlerinin katılımcısı olduğu Kadın Koalisyonu şöyle diyor: Listelerin kimler tarafından ve hangi kriterlerle yapıldığını tüm siyasi partilerden duymak istiyoruz.

Kuzey Kutbu'nda büyük tehlike

Norveç yakınındaki Kola yarımadasındaki Andreeva Körfezi'nde yer alan nükleer çöplükteki 20 bin atık uranyum yakıt çubuğu 'alev almak veya patlamak' üzere. Bu felaket İngiltere başta olmak üzere Kuzey Avrupa'yı etkileyebilir.

Sorumlu savaş ekonomisi. Rus nükleer denizaltı-buzkıran gemilerinden kalan çubukların deniz suyunda yoğun soğuk nedeniyle paslanıp çürüdü.

Çubuklar deniz suyuyla aşındığından hidrojen açığa çıkacak. Yüksek derecede patlayıcı hidrojenin yanmasıyla yüzlerce kilometrelik çevreye radyoaktif materyal saçılabilir. Patlama olması halinde 50 km'lik alandaki tüm yaşam yok olacak. Rusya Nükleer Kurumu'nun gizli raporunda çöplükle 'kontrol edilemez nükleer reaksiyon tehlikesi' ifadesi yer alıyor.

Sonucu atom bombası patlaması kadar kötü olabilir.

DSİP'in yeni bir internet sitesi var dsip.org.tr

Bağımsız adaylar meclise!

Meclise Ufuk Gerek!

7 Haziran'da Kadıköy Müjdat Gezen Tiyatrosu'nda gerçekleşen toplantıyla İstanbul 1. Bölge Bağımsız Adayı Ufuk Uras kampanyası başladı.

KEG aktivistlerinin örgütlediği toplantıya 300 kişi katıldı. Meltem Oral (KEG) ve Kerem Kabadayı (Mor ve Ötesi, aktivist) moderatörlüğündeki toplantıda ilk söz Ufuk Uras'a verildi.

Ufuk Uras, alkış ve sloganlarla kesilen konuşmasında yeni-liberalizme, savaşa, küresel ısınmaya, ırkçılığa ve cinsel ayrımcılığa karşı sosyal hareketlerin birleşmesi için mücadele edeceğini anlattı.

Seçim kampanyasında, gerçek solun politikalarını hep beraber savunacağımızı vurgulayan Uras fakirlerin, dışlananların, mağdurların sesi olacağını belirtti. Bol esprili konuşması "Başka bir meclis mümkün" sloganıyla son buldu.

1,5 saat boyunca aralarında Şenol Karakaş (KEG), Bülent Aydın (Küresel BAK) ve DSİP'den Doğan Tarkan'ın da bulunduğu bir çok kişi söz aldı.

Umut dolu konuşmalarda yerel kampanya çalışmaları, eşcinsel hakları, çocuk hakları, seçim kampanyasına dair öneriler dile getirildi. 100'den fazla katılımcı toplantı sırasında kampanyaya bilgi formlarını doldu-

arak 'biz de varız' dediler.

Kampanyayı yürüten Meclise Ufuk Gerek İnisiyatifi yerel seçim büroları oluşturarak işe koyuldu. İstanbul 1. bölgede AKP'den R. Tayyip Erdoğan, CHP'den İlhan Kesici'nin karşısına çıkan Ufuk Uras'ın adaylığı bölgedeki bir çok mahalle-den destek görüyor.

Meclise Baskın Gerek!

KEG aktivistlerinin çağrısıyla, 7 Haziran'da MMO salonunda gerçekleşen destek toplantısında İstanbul 2. Bölge Bağımsız Adayı Baskın Oran kampanyası tartışıldı. 100 kişinin katıldığı

toplantının açılışını Osman Kavala yaptı. Kavala, bu kampanyanın 23 Temmuz'da sonlanmayacağını, sorunlarımıza çözüm için yola devam edeceğimizi söyledi.

Örgütlenme komitesinden Nuri Ödemiş, kampanya çalışmaları hakkında bilgi verdi.

Harun Tekin (Mor ve Ötesi) "Baskın Hoca meclise gidecek, bunu böyle bilelim" sözleriyle aktivistlerin düşüncelerini dile getirdi.

Söz alan diğer aktivistler, daha önceki kampanya deneylerinden yola çıkarak önerilerini sundular. Önceki kampanyalarda ortaya konulan başka bir enerjiyi bu kez Baskın Oran için sergileyeceklerini söylediler.

Lambdaistanbul kapatılmaz!

İstanbul Valiliği hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle Lambda İstanbul LGBTT Derneği'ne kapatma davası açtı. 2005'te Ankara Valiliği Dernekler Masası eşcinseller örgütü Kaos GL hakkında benzer bir dava açmış, yürütülen geniş protesto kampanyası etkili olmuş ve Ankara Savcılığı eşcinsellerin dernek kurmasının ahlaksızlık olarak nitelenemeyeceği kararını vermişti. Ancak devletin homofobik saldırısı hortlamakta gecikmedi. Ankara, İstanbul ve Bursa'da savcılar yeniden LGBTT örgütlerini kapatmak için harekete geçti. Son olarak Lambdaistanbul LGBTT Dayanışma Derneği hakkında kapatılma davası açıldı. Lambdaistanbul aktivistleri geçen hafta yaptıkları basın açıklamasıyla bu girişimi protesto etti. Nefret odaklarının gerginlik politikası homofobik saldırganlığı kışkırtıyor.

Baskın Oran kampanyası başlıyor

Baskın Oran 16 Haziran (Cumartesi), saat: 18.30'da, Yeni Melek Sineması'nda konuşuyor

Kampanyaya katılım için www.baskinoran.net adresine uğrayabilir, Bekar Sokak, San Han. 16/3, Beyoğlu, (Karakedi'nin üstü) adresindeki seçim koordinasyon ofisine gidebilir, şu telefonları arayabilirsiniz:

(212) 244 86 17, (212) 244 85 80,
(212) 244 85 81, (212) 244 85 66

Yaşar Büyükanıt, A. Necdet Sezer, Muhsin Yazıcıoğlu, Devlet Bahçeli:

Refleks gösterin, kan dökün!

12 Nisan'da ne mutlu Türküm demeyenleri düşman ilan Genelkurmay, 8 Haziran tarihli son sen emuhtırasında "terör olaylarına karşı, yüce Türk milletinin kitlesel karşı koyma refleks" çağrısında bulundu.

Bu refleksini tanıyoruz. Geçtiğimiz hafta sadece Kürt olduğu için satırlarla yaralanan A. Ü. DTCF öğrencisi, Adapazarı'nda Ahmet Kaya tişörtü giydiği ve Gündem Gazetesi okudukları için linç edilmek istenen iki genç aynı refleksin kurbanlarıydı.

Releks bu kez Şırnak ve Diyarbakır'da ortaya çıktı. Şırnak'ta askerler, korucular ve zorla törene getirilen öğrencilerden oluşan 10 bin kişilik güruh kan isteyerek yürüdü. Diyarbakır'da ADD destekli bir miting düzenleyen İP, genelkurmayın "destek vermiyoruz" açıklamasına rağmen mesajı alarak hareket etti

Genelkurmay'ın refleks çağrısına üç isim hızla karşılık verdi.

Devlet Bahçeli:

Adana'da düzenlenen ve bir fiyaskoya dönüşen mitingin ardından, MHP'li faşistler 10 Haziran gecerası düzenledikleri yürüyüşte "Kahrolsun Kürtler", "Adana Kürtlere mezar olacak" sloganını attılar. Orduyu müdahaleye, sınır ötesi operasyona çağırıyorlar.

Muhsin Yazıcıoğlu:

"Buna karşı topyekün savaşmaya ihtiyaç var. Sadece terör örgütüyle

değil terör örgütünün arkasındaki güçlerle de savaşmamız lazım." Katillerin partisi BBP'nin başı açıkça etnik temizlik istiyor

A. Necdet Sezer: "Türkiye Cumhuriyeti birliğine, bölünmez bütünlüğüne yönelen bölücü teröre karşı haklı savaşımızı, son terörist yok oluncaya kadar, ulusuyla, Türk Silahlı Kuvvetleri'yle, tüm güvenlik birimleriyle kararlılık içinde yürüte-

cektir. Türkiye Cumhuriyeti, bu savaşımızın gerektirdiği adımları, çekinmeden ulusuyla bütünleşerek atacak, bu ve benzeri hain eylemlere kalkışanlara hak ettikleri yanıt verecektir."

Faşist partilerin iki lideri, toplumsal desteği bulunmayan bir Cumhurbaşkanı, Genelkurmay'ın çağrısında birleşerek kareyi tamamlıyor.

Toplumdaki azınlık güçlerinin oluşturduğu ırkçılık, nefret, savaş refleksine yanıt, çoğunluğun barışın, kardeşliğin, sevginin karşı refleksidir.

Karşı refleks şimdiden ortaya çıktı. İstanbul DurDe aktivistleri 14 Haziran'da refleks çağrısına uyup kucaklaşma eylemi yapıyor.

Bir çok köşe yazarına son e-muhtıraya karşı tutum alıyor, askerler ilk kez bu kadar açık ve net eleştiriliyor.

Toplumun ezici çoğunluğu çatışma değil, barış istiyor.

Kan emici Koç hep kazanır

E-muhtıralar havada uçuşuyor, ancak o hep kazanıyor. Cumhuriyetin ilk yıllarından bu yana Türkiye emekçi sınıflarının kanını emerek dünyanın 500 şirketi arasına giren Koç Holding'in başı Rahmi Koç açıkça konuştu. "Kamusal alanlar tarifi edilmiştir. Şimdi böyle bir tarif varken cumhurbaşkanı eşinin türbanlı olması, bütün bunların hiçe sayılması demektir ki, bu olmaz. Diğer taraftan da demokrasi var diyoruz. Demokratik bir seçimle gelirse o zaman ne yaparız, doğrusu buna cevap vermek zor. Ciddi bir sorun. O noktada laikliği korumak için demokrasi dışı adımlar atılabilir mi sorusu gündeme geliyor. Türkiye laik olmalıdır. Başka türlü olması mümkün değil. AB'ye entegre olmalıyız." Demokrasi mi sömürü düzenin devamı mı sorusuna Koç'un yanıtı açık: Rejimin bekası için darbe yapılabilir.

Ancak Koç, AKP'den de pek memnun: "Ekonomiyi çok iyi idare ediyorlar, dört senede koalisyon hükümetlerinin 20 senedir yapmadığı şeyleri yaptılar." Emekçiler laik-dindar kavgasıyla bölünürken, patronların patronu darbecilerden de hükümetten de pek memnun. Suni çelişkileri bir kenara bırakıp yeni-liberal saldırganlığın üzerine yürümek, ekmek ve demokrasiyi bir arada savunmak kan emicileri susturmanın tek yolu.

Yatağan Termik

Santrali öldürüyor: Çernobilden beterleri var

Türkiye'nin elektriğinin yüzde 10'unu üreten Yatağan Termik santrali Çernobil'den 49 kat daha fazla radyoaktif madde yayıyor.

10 yıldır kül yutan filtreleri çalışmıyor, bu yüzden her yıl 15 milyon ton atık bölgeye atılıyor. 500 bin insan kirli havayı soluyor.

Dünya ortalamasına göre 150 mg/metre küp olması gereken atmosferdeki kirlilik oranı, Yatağan'da 1500 mg/metre küpe çıkarken, hasta oranı 5 katını geçiyor. Bir gündü dört mevsimin yaşandığı Yatağan Termik santrali ölüm yayıyor.

sosyalist işçi

“Kuzey Irak”a girmek

Kuzey Irak'a girme söyleminin gerçekçi olmadığını artık burjuva yazarları bile anlatmaya başladılar.

Öncelikle bir noktayı açıklığa kavuşturmak gerekir. Müdahale edilmesi söz konusu olan bölge “Kuzey Irak” değil, Irak Kürdistanı'dır. Kuzey Irak kabaca Bağdat'ın Kuzeyindeki tüm bölgenin adıdır. Müdahale edilmek istenen bölgenin ise adı Irak Kürdistanı.

İkincisi müdahale sadece PKK'ye ya da Irak Kürtlerine olmayacak. Irak devletine olacak. Bir Kürt lideri bugün Irak Devlet Başkanı'dır ve Kürdistan Irak Anayasası ile oluşmuş bir bölgedir. Dolayısıyla 'gireriz' dedikleri bölge Irak'tır ve bugün Irak ABD denetimindedir.

Dolayısıyla bir müdahale ABD'ye rağmen yapılmak zorundadır. Müdahale edecek güçler ABD ile anlaşmadan, ABD'ye rağmen Irak'a giremezler. Oysa müdahaleden yana olanlar sanki ABD'ye rağmen bu iş yapılacaktı gibi bir hava estirmeye çalışıyorlar.

Bu söylem bu konudaki tüm diğer söylemlerle birlikte bütünüyle içe döndürülmüştür. Bir iç propaganda malzemesidir.

PKK üsleri Türkiye sınırından 250 kilometre içerdedir. Buraya ulaşmak için bir kaç yüz bin asker hareket etmelidir. Böyle bir askeri hareket topyekun savaştır.

Kaldı ki sınırı geçecek olan ordu mutlaka direnişle karşılaşacaktır. Bu başbakan ve genelkurmay başkanlarının sık sık söyledikleri gibi “aşiretlerin direnişi” değil, Irak ordusunun direnişi olacaktır. ABD ordusu ise işin cabasıdır.

Sınır ötesi operasyon söylemi sadece içe dönük politik bir malzemedir. Bu ise Ordu Partisi'nin müttefikleri CHP ve MHP'ye destek vermesinden başka bir anlam taşımaz.

Türkiye'yi maceraya sürüklemek, barışın yerine savaş geçirmek isteyenler ağır sorumluluk üstlenmektedir ve bir gün bunun bedelini ödemek zorunda kalırlar.

Yaklaşık 20 yıldır savaşıyor. Sonuç, sınır ötesi operasyon. Onlarca defa “sınır ötesi operasyon” yapıldı. Sonuç hala “sınır ötesi operasyon”. Demek ki yanlış olan bir şey var. Demek ki çözüm “sınır ötesi operasyon” değil, demek ki çözüm savaş tamamları çalmak değil.

Bugün yapılması gereken savaş kışkırtıcılığı değil, barış ve siyasal çözümdür. Başka yol yok!

Düşmanıma saldıran dostum mudur?

“Madem ki bir olası darbe AKP'yi ezecektir ve madem ki AKP'yi kendi başımıza yenemiyoruz, öyleyse darbeye karşı tavırsız kalabiliriz” şeklinde özetlenebilecek bir tutum oldukça güçlü.

Bu, bütünüyle yanlış bir tutum. Bugüne kadar Türkiye'de ve dünyada gerçekleşmiş olan darbelerden hiçbir şey anlamamış olmaktadır.

Son iki darbe, 12 Eylül ve 28 Şubat “şeriat tehlikesine karşı” yapılmıştır.

12 Eylül'de darbenin kime vurduğunu anlatmaya gerek yok. Bunu bu tartışmada yer alan herkes biliyor. Kimileri buna rağmen darbeden yana tutum alıyorlar. İşte bu anlaşılır gibi değil.

Daha yakın bir darbe olan 28 Şubat ise bütünüyle “şeriat tehlikesine” karşı yapıldı. Sonuç işçi ve emekçi örgütlenmelerine saldırı oldu. Darbe solu, işçi ve emekçileri vurdu.

Bugün de satır arasına sıkışmış gibi duran “Ne mutlu Türküm demeyen herkes düşmandır” ifadesi darbenin neyi hedeflediğini açıkça göstermektedir. Hrant'ın cenazesine katılan herkes, katılma olanağı bulamayan, ama Hrant'ın cenazesine katılanlarla aynı tutumu paylaşan herkes darbenin hedefidir. Çünkü düşman “hepimiz Ermeniyiz” diyenlerdir.

Hrant'ın cenazesi bir milattır diyoruz, çünkü o cenazeye katılanların gücü egemenlerin gözünü yıldırmıştır. Kafalarını kuma gömerek korkularını atmaya çalışıyorlar, ama bu nafile bir çaba.

Kazanacak olan Hrant'ın cenazesine katılan, savaş değil barış isteyenlerdir.

Karşımızda Kürtleri, Emenileri, yoksulları ve müslümanları hedef tahtasına oturtan ve sık sık Anayasal suç işleyen bir e muhtıra "yazarı" var. Bu "yazar"ın hedef tahtasındaki güçler bir araya gelebilirse, darbecileri yargılamanın da ilk adımı atılmış olur.

Darbeye karşı birleşme zamanı

Senol Karakaş

Bugünlerde genelkurmay internet sitesi asparagas haber sitelerine dönüştü. Sitede hemen her konuda muhtıra yayınlanıyor. Son olarak Kürt illerinde çok sayıda askerinin ölmeye başlaması üzerine, halkı kitlesel refleks göstermeye davet eden bir muhtıra yayımlandı.

Muhtıralar, darbeler

Muhtıralar, darbeler krizlerin ürünüdür. Peki egemen sınıf krizde mi? AKP ve TÜSİAD'ın uzun süredir uyum içinde olduğunu düşünürsek, egemen sınıfın krizde olduğunu söylemek mümkün değil.

Krizde olan devlet bürokrasisi. Ordu, Yargıtay, Danıştay, savcılar, hakimler, YÖK, CHP, DSP, ayrıcalıklı elitler, kısacası milyarlarca dolarlık bir sermaye havuzunun üzerinde oturan ve devlet geleneğini temsil eden bürokrasi. Devlet geleneği, cumhuriyet geleneği kemalizm ve milliyetçilikle özdeştir.

Bu ayrıcalıkları olan kesim, karar alma mekanizmalarında çöreklenmiş olan on binlerce insandan oluşuyor.

AKP'nin beş yıllık uygulamaları, bu kesimi önce germeye, sonra yavaş yavaş sınırlandırmaya başladı.

AKP'nin serbest piyasa demokrasisi

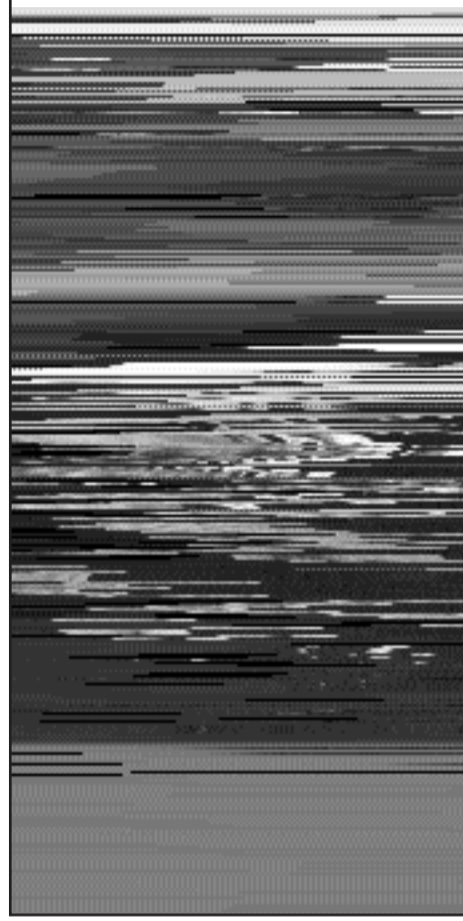
AKP hükümeti döneminde, Kürt hareketinin de uzun süreli ateşkesi uygulamasıyla birlikte göreceli bir demokratik gelişme yaşandı. Bu cumhuriyet sevdalılarını rahatsız etti.

Tayyip Erdoğan'ın “Kürt sorunu vardır ve devlet bu konuda bazı hatalar yapmıştır” sözleri iki yıl önce barış sürecinin hızlanacağına işaret etmişti. Cumhuriyet savunucuları, yani devlet savunucuları bu gelişmeden rahatsız oldu.

MGK genel sekreterinin asker değil sivil olmasını düzenleyen adım, AKP'nin atamalarda kendi kadrolarını devletin merkezi konumlarına yerleştirilmesi ise geleneksel devlet bürokrasisinin daha da sertleşmesine neden oldu.

Kıbrıs sorununda geleneksel devlet tutumunun dışında AKP'nin Avrupa Birliği'nin taleplerine göre adım atması ve Kıbrıs'ta Denktaş'ın tasfiyesine neden olan gelişmeler bardağı taşıran damlalar arasındaydı.

Son olarak cumhurbaşkanının AKP'den Abdullah Gül olması ise ihtimali ise, geleneksel devlet bürokrasisinin dışından birisinin, başka bir geleneğin devletin tüm merkezi atamalarının da bürokrasinin elinden AKP'nin eline geçmesi demek olacaktır. Devlet bürokrasisini delirten gelişmeler-

den birisi de AKP'nin Abdullah Gül isminde ısrar etmesi oldu.

Hepimiz Hrantız!

Hrant Dink'in öldürülmesinden sonra bir hafta içinde yaşanan hızlı gelişmeler cumhuriyetin temellerinin ne kadar kof olduğunu gösterdi.

Yüzbinlerce insan, "Hepimiz Ermeniyiz!" sloganıyla yürüdü. Hrant'ın cenazesi, cumhuriyetin en temel ideolojisine, kemalizm ve milliyetçiliğe vurulan çok sert bir darbe oldu. Bugün yaşanan bir dizi gelişmeyi, cumhuriyet mitinglerini, muhtıraları Hrant'ın cenazesinde açığa çıkan ve Türkiye Cumhuriyeti tarihi resmi tezlerini paramparça eden toplumsal öfkeye bir tepki olarak da görmemiz gerekiyor.

Darbeler kime karşı?

Genelkurmay'ın 27 Nisan darbesi iki düşmana karşı yapıldı. Birisi irtica, diğeri ise "Ne mutlu Türküm" demeyen tüm muhalefet. Birisi mecliste çoğunluğa sahip olan AKP, darbenin diğer muhatabı ise 23 Ocak'ta Hrant Dink cenazesinde "Hepimiz Ermeniyiz" sloganını atan yüzbinlerce insan.

27 Nisan darbesinin pervasızlığını etkileyen önemli bir gelişme de 14 Nisan'da Ankara'da gerçekleşen cumhuriyet mitingi oldu. Cumhuriyet mitingleri, darbeye bir kitle tabanı oluşturdu. Genelkurmay internet sitesinin en çok

izlenen sitelerden birisi olmasına neden olan ikinci muhtıra da gücünü bu kitle gösterilerinden almaya çalışıyor.

Bu mitingler, öncelikle abartılı bir biçimde yansıtıldı. Ama bu, mitinglerin küçük olduğu anlamına gelmez. Bunlar büyük mitinglerdi. Bu mitingler, demokrasi kullanılarak darbe çığırkanlığı yapmanın zemini haline geldiler. Özellikle kürsüdeki faşizan konuşmalar ırkçılığı yaygınlaştırdı. CHP'nin mitinglere dahil olmasıyla, ırkçılık, daha önce esas olarak devletin bir tutumuyken, şimdi cumhuriyet mitingine katılanlar arasında da yaygınlaştı ve bu mitinglerin en olumsuz özelliği ırkçılığa bir kitle tabanı yaratmış olması. Bu mitinglere katılanlar arasında güçlü bir anti Amerikan duygu var. Ama bu duygunun milliyetçilikle doldurulmuş olduğuna ve ABD'nin Irak işgaline esas olarak Kuzey'de bir Kürt devletine izin vermesi nedeniyle itiraz eden, savaş kışkırtıcısı bir ABD aleyhtarlığı olduğuna da dikkat etmeliyiz.

Bu mitingler, özetle, "şeriat karşı, cumhuriyetin kazanımlarını korumak için gerekirse darbeyi de savunmaktan çekinmeyeceğini" söyleyenlerin mitingiydi.

Mitinge katılanların "yaşam tarzını savunuyoruz" yaygarasını kopartmaları da bir başka iki yüzlülüktü. Çünkü mitingde katılanlar kendi yaşam tarzlarını savunmuyor, başkalarının yaşam tarzlarına saldırıyordu. Ordunun gölgesinde başörütülü kadınlara da bir saldırıydı bu mitingler.

Kuzey Irak

8 Haziran muhtırası ise bir kaç hedefe sahip: Cumhuriyetçiler Kuzey Irak'a saldırmak istiyor, ama sorumluluğu AKP'ye yıkmak istiyorlar. Halkın sokağa çağırılması, "AKP bu işi yapamıyor, ama halk istiyor" duygusunun güçlendirilmesine yarayacak. Böylece bir taşla bir kuş sürüsünü avlamayı amaçlıyorlar. AKP'ye basınç yapmak, seçim öncesi cumhuriyetçileri sivriltmek, CHP' ve MHP'yi öne çıkartmak, "teröre" karşı her işi de ordu düşünüyor" fikrini yaygınlaştırmak, seçimlerin daha da gerginleşmesine neden olmak, seçim konuşmalarında Kürt bağımsız adayların köşeye sıkıştırılmak, Kerkük referandumundan önce güç gösterisinde bulunmak ve en önemlisi de AKP'nin gözünü karartarak Kuzey Irak'a operasyon yapılmasını sağlamak.

Karşımızda Kürtleri, Emenileri, yoksulları ve müslümanları hedef tahtasına oturtan ve sık sık anayasal suç işleyen bir e-muhtıra "yazarı" var. Bu "yazar"ın hedef tahtasındaki güçler bir araya gelebilirse, darbecileri yargılamanın da ilk adımı atılmış olur.

Hrant için 2 Temmuz'da sokaktayız!

2 Temmuz günü İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde Hrant Dink'in öldürülmesi ile suçlananların mahkemesi var. DurDe, ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşı olan herkesi mahkemeye çağırıyor. İstanbul dışında ise oturma eylemine çağırıyor. **Ayrıntılı bilgi için: 0535 - 885 76 15**

Antikapitalist hareketi büyütme için Devrimci Sosyalist İşçi Partisi

Yoksulluğa, gelir adaletsizliğine, IMF'ye ve küresel sermayeye, savaşa, ırkçılığa ve her türlü milliyetçiliğe, küresel ısınmaya, cinsiyetçiliğe, homofobiye, darbeye karşıysan,

DÜNYAYI DEĞİŞTİRMEK İSTİYORSAN SENDE KATIL

0536 - 335 10 19 - dsip.org.tr

Demokrasinin ateşle imtihanı

Cengiz Alğan

Bugün tecrübe ettiğimiz burjuva demokrasileri kurulmazdan önce dünyanın hemen her yerinde mutlak monarşiler vardı. Tahtta oturan kral mutlak hâkimdi. Her türlü vergiyi koymak da, her yasağı çıkarmak da, bütün bir halkı savaşa sokup çıkarmak da bir kralın iki dudağının arasındaydı.

Üretici güçlerin önünde engel oluşturan bu yönetim sistemini değiştirmek isteyen çoğunluklar önce sanayileşmiş ülkelerde atağa geçtiler ve monarşileri yıktılar. Yerlerine bugün eksik gedik olarak gördüğümüz ve geliştirmek için çabaladığımız demokrasileri kurdular. Az gelişmiş ülkelerde de kurulan demokrasiler az gelişmişlik oranında geri kaldı, geliştirilmeye devam ediliyor.

Var olan şekliyle demokrasi elbette mükemmel değil -ki bu yüzden geliştirmek, değiştirmek istiyoruz. Ama öyle ya da böyle, bu demokrasi bize gökten zembille inmedi. Onu bizden önceki kuşakların egemenlere karşı mücadeleleri yarattı. Sınırlarını genişletmek de bize düştü.

Askerler ve demokrasi

Bugün, dört darbe görmüş Türkiye'de beşinci bir darbe tehdidi var. Askerler sınırları zaten dar olan demokrasiyi ortadan kaldırıp yönetime el koymak istiyor. Türkiye'nin geçmişinden biliyoruz: Askeri darbeler, halka ve halkın o güne kadar elde ettiği kazanımlara karşı yapılır. Ekonomik ve siyasi istikrarı (elbette patronlar açısından) sağlamak için ordu yönetime el koyar. Bütün siyasi partiler, sendikalar, pek çok sivil toplum kuruluşu yasaklanır. Örneğin bu satırları okuduğunuz gazete çıkmaz ya da illegal olarak çok zor şartlarda çıkar. Okumak için alanlar onu nereye saklayacaklarını bilemez.

Polisin yetkileri olağanüstü artar. Askerin yetkileri zaten hep yüksektir. Mahkemeler hızlanır: istenen herkese cezalar yağar. Aydınlar, sanatçılar tutuklanır, hapse tıklır. İdamlar, işkenceler, baskılar, sansürler gırla gider. Nasıl giyineceğimize, yolda kaç kişi bir arada yürüyebileceğimize, saat kaçtan sonra evden çıkamayacağımıza askerler karar verir.

Meclis mi ordu mu?

Bizi yöneten hükümetleri yeterince demokratik yöntemlerle seçtiğimiz söylenemez. Uygulamalarından da çoğumuz memnun değilizdir. Eğitim, sağlık, barınma, giyim-kuşam, gıda gibi temel hizmetleri yeterince vermezler. Dünya kapitalizminin büyük güçlerinin uyguladığı dönemsel politikaları onlar da uygular. Hayatı bizim için yeterince kolaylaştırmazlar.

Ama en kötü bir seçilmişler parlamentosu bile askeri darbeye yönetime zorla el koymuş generaller cuntasından iyidir. Ne de olsa halkın sözlerine kulak vermek zorundadır. Ama darbe yapmış asker kimseyi dinlemez. Elindeki silahlı gücü yıkım için kullanır: Bütün demokratik kazanımların yıkımı.

Hükümetlerin politikalarını beğenmeyebiliriz. Onlara karşı mücadele de ediyor olabiliriz. Ama bu ayrı bir şeydir, herhangi bir nedenle ordunun seçilmiş hükümeti zorla devirmesine davetiye çıkarmak ayrı şey.

Darbe tehditlerine ağıktan ve tereddütsüz karşı çıkmadan, herhangi bir bahane karşısında demokrasiyi ve seçilmişlerin yönetimini savunmadan demokrat da olunamaz. Demokrat demokrasi isteyenler, darbeci darbe isteyen.

Darbe karşısında sessiz kalmak da, "darbeye hayır ama..." demek de sonuç olarak darbe yapmak isteyenlerin eline sağlam kozlar kazandırır. Darbeciler bunlar sayesinde kendilerine toplumsal bir zemin de sağlamış olurlar. Ne kadar eksik olursa olsun elimizdeki demokrasiyi askeri darbe karşısında savunmak zorundayız. Şimdi sözümüzü söyleyebiliyoruz. Ama darbe geldiğinde söz biter. Espri de biter.

Elimizdekini korumadan hayatımızda yeni iyileşmeler elde edemeyiz. Hayatımızda yeni iyileşmeler elde etmeye çalışmadan da elimizdekini korumak mümkün olmaz.

Birçok ülkede askeri darbe yapanlar veya yap

DARBEÇİ YARGIYLA

1. 12 Eylül'le, 25 yıl sonra da olsa hesaplaşmak. Bu darbeyi gerçekleştirenlerin, onların hizmetinde sorumlu bir biçimde yer alan herkesin yargılanması gerekir.
2. Sivil toplumun yaşamına yetkilerini aşarak karışan, sorumlu oldukları kurumları tehdit eden generallerin bu uygulamalarına karşı ağır cezai tedbirler getirilmelidir.
3. Silahlı Kuvvetlerin bütün hesapları, bütün ilişkileri sorumlu oldukları kurumlara karşı şeffaf olmalı, milli savunma bakanlığı tarafından denetlenmelidir.

Ellerinde silah olanlar daima kendilerini silahlı orduya karşı çok güçlü görürler. Ellerindeki silahla her istediklerini yaptırabileceklerini sanırlar. Hele emirleri altında çok sayıda silahlı insan olunca bu her istediğini yaptırma duygusu daha da artar.

Bir gösteride ellerinde copları ve biber gazları ile göstericilerin karşısına çıkan polisleri sık sık televizyonlarda görüyoruz. Onlar için amaç çoğu zaman sadece yasa dışı olarak gördükleri bir gösteriyi engellemek değil, karşısına çıkanlara hınçla saldırmaktır. Mümkün olan en yüksek dozda şiddet kullanırlar. Yere düşen savunmasız bir insanın başına 5-10 tanesi toplanır coplarla, tekmelerle döverler. Sonra da kahramanlık marşları söyleyerek yürüyüş yaparlar.

Polisin bütün şiddetine rağmen hiçbir zaman gösterileri aslında engelleyemezler. Toplumsal gelişmelere karşı seslerini duyurmak isteyenler daima, bunu şu ya da bu biçimde gerçekleştirirler. Polisin insanlık dışı şiddeti hiçbir zaman işe yaramaz. Hiçbir zaman kalıcı sonuca ulaşamaz.

Bir de polisten çok daha fazla silaha sahip olan askerler ve onların başı

generaller var. Dişlerinden tırnaklarına silahlı orduya hükmeden generaller, dünyanın birçok ülkesinde darbeler yaparlar. Esas olarak demokrasinin gelişmediği, yani darbe yapmak isteyen generallerin yargılanıp cezalandırılmadığı ülkelerde darbe yaparlar.

Generaller bir ülkede darbe yapmak istedikleri için veya darbe yaptıktan sonra bir kez yargılanıp cezalandırılınca artık darbe yapmak o kadar kolay olmaz.

Generallerin yargılanması ve cezalandırılması, topluma eli silahlılara karşı güç verir. Ayrıca sivil toplum eli silahlı generallere karşı bir dizi önlem alır ve onları bir daha silahlarını kendi halklarına karşı çevirmelerine engel olur.

Askeri darbe aslında silahlı kuvvetlerin başındaki generallerin ellerindeki büyük vurucu gücü kendi

halklarına karşı kullanmalarınıdır.

Generaller bunu sanki halkın yararına darbe yapıyorlarmış gibi gösterirler, ama ilk tedbirleri daima işçilerin ve emekçilerin bütün kazanılmış haklarını gaspetmek ardından halkın seçtiği bütün organları dağıtmaktır. Yani fiilen bütün darbeler, istisnasız bir biçimde halka düşmandır ve darbeyi yapanların diktatörlüğüdür.

Türkiye'de 27 Mayıs 1960 darbesi silah kullanarak cumhurbaşkanını görevinden almıştır. Başbakan ve iki bakanı idam etmiştir.

Darbe iddiaları komiktir, ülkeye demokrasi getirdiklerini iddia etmişlerdir.

Oysa kamu vicdanı Türkiye'de daima idam edilen Adnan Menderes'i aklamıştır. kamu vicdanında mahkum olan darbecilerdir. Ne yazık ki yargılanıp hak ettikleri cezaya çarptırılmamışlardır.

Türkiye'de daha sonra 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 darbeleri var. Her ikisinde de gene generaller halkın iradesine karşı silah çekmişler ve ellerindeki silahlarla diktatörlüklerini sürdürebilmişlerdir.

28 Şubat'ta ve 27 Nisan'da generaller bu kez muhtıra vermiş ve politikaya böyle müdahale etmişlerdir. Her iki muhtıranda generallerin ellerindeki gücü, kendi maaşlarını veren halkın iradesine karşı kullan-

malarıdır.

Generaller ve onların darbelerini onaylayanlar, daima devleti halktan, devleti hükümetlerden ayırırlar.

Onlara göre halk dahil herşeyin üstünde bir devlet vardır. Bu devlet generallerden ve yüksek bürokratlardan başka kimsenin karışamayacağı bir yapıdır. Ordu kendisini halka karşı devleti de korumakla görevli görür. Kimi yasa maddelerini böyle yorumlar.

Kendisince darbelerinin yasal dayanağı bu yorumdur.

Her darbeden sonra ise yargılanma korkusundan, kimsenin kendilerini yargılamayacağına dair değişmez anayasa hükümleri oluşturular.

Oysa bütün askeri darbeler kamu vicdanında daima yargılanır ve mahkum olur. Darbecilerin yargıladığı politik yapılar bütün teröre, önlemlere rağmen gene halkın desteğini kazanırlar.

Eğer bugünlerde olduğu gibi silahlı kuvvetlerin muazzam silah gücüne komuta edenlerin iki de bir de hizmetinde oldukları halka muhtıra vermelerinin önüne geçmesinin üç adımı var:

1. 12 Eylül'le, 25 yıl sonra da olsa hesaplaşmak. Bu darbeyi gerçekleştirenler, onların hizmetinde sorumlu olan herkesin yargılanması gerekir.

2. Sivil toplumun yaşamına yetkilerini aşarak karışan, sorumlu oldukları kurumları tehdit eden generallerin bu uygulamalarına karşı ağır cezai tedbirler getirilmelidir.

3. Silahlı Kuvvetlerin bütün hesapları, bütün ilişkileri sorumlu oldukları kurumlara karşı şeffaf olmalı, Milli Savunma Bakanlığı tarafından denetlenmelidir.

Bütün askeri darbeler kamu vicdanında daima yargılanır ve mahkum olur

İrkçılar Dink'in büyük bu gös Bir sür ile yar sürekl kere y yapırl Ermen ceksin

pmaya kalkışanlar yargılanıp mahkum edildi

İLER DE NABİLİR

ların ve darbecilerin yarattığı politik ortam sonucu öldürülen Hrant'ın cenazesine katılan yüzbinler son yıllarda bu ülkede gerçekleşen en büyük kitle gösterisini gerçekleştirdi. Bütünüyle kendiliğinden gerçekleşen gösteri bütün ırkçıları ve darbecileri paniğe sürükledi. Süredir gerçekleşen "Cumhuriyet Mitingleri" aslında Hrant'ın cenazesine katılanların halinde. Onu geçmeye, gölgede bırakmaya çalışıyorlar. Bu nedenle sürekli gösteri yapıyorlar. Sürekli katılımı arttırmaya çalışıyorlar. "Siz bir şey yaptınız, bakın biz kaç kere yapıyoruz" demeye çalışıyorlar. Ama, ne kadar olursa olsunlar Hrant'ın cenazesine yüzbinler katıldı. "Hepimiz Hrant'ın cenazesine katıldık" diye haykırdı ve gene sokağa çıkmaya hazır. Bekleyin görebilirsiniz.

Yargılanıp ceza alan generaller

Dünyanın bir çok ülkesinde darbeciler bacaklarından sürüklenerek gözaltına alındılar ve cezalandırıldılar.

En ünlü darbecilerden Şili diktatörü Pinochet yargılanırken öldü ve ceza almaktan kurtuldu.

Yunanistan'da darbeciler tutuklandılar ve ardından ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Döktükleri kanın hesabını verdiler.

İspanya ve Portekiz'de faşist diktatörler halk ayaklanmaları ile devrildi.

Latin Amerika'da birçok ülkede diktatörler yargılandı. Arjantin'de darbe yapan generaller ülkeyi Falkland adalarını geri almak bahanesi ile bir maceraya sürükleyip bu savaşta İngilizlerden ağır bir darbe yiyince diktatörlükleri yıkıldı ve yargılanıp hapse tıklandılar.

Endonezya'da Başkan Sukarno'yu devirerek 1 milyon insanın ölümüne neden olan General Suharto diktatörlüğü uzun bir süre sonra da olsa yıkıldı ve rejimin tüm sorumluları yargı önüne çıkararak ağır cezalar aldılar.

Bütün bu olaylarda yargı önüne çıkan generaller öncelikle kendi halklarına ve onların seçilmiş temsilcilerine karşı şiddet kullanmaktan yargılandılar.

Birçok burjuva demokratik ülkede ise askeri darbeler bir kaç yüzyıl önce gerçekleşmek-

teydi. Bu darbelere karışan generaller de birer birer yargılandılar ve cezalandırıldılar. Kimi idam edildi, kimi ağır cezalara çarptırıldı.

Sıra Türkiye'de. Sadece 12 Eylül değil, bugüne kadar seçilmiş yöneticiler karşı silah kullanarak darbe yapan tüm generaller, bugün yaşamıyor dahi olsalar yargılanmalı ve cezalandırılmalıdır. Kamu vicdanı kazanmalıdır.

Bugün Türkiye'de generaller zayıf olduklarını, halkın muhtemel bir darbeye karşı olduğunu biliyorlar ve bu nedenle halkı sokağa çıkmaya davet ediyorlar. Emir komuta zinciri içinde görev bekleyen Atatürkçü Düşünce Derneği, CHP gibi "sivil toplum" kuruluşları ise derhal harekete geçiyorlar.

Emri veren kadar, emre uyanlar da halkı birbirine karşı kışkırtmaktan suçludurlar.

Savcılar görevlerini yapmalı ve topluma göz dağı veren, asli görevlerini yapmayan generaller için dava açmalı, hakimler gereğini yapmalıdır.

İşçiler, emekçiler, darbe karşıtı tüm demokratlar ise muhtemel bir askeri darbeye karşı direnmek için hazırlık yapmalıdırlar.

Sivil ya da asker, bütün halk darbeci generallere karşı seferber olmalıdır. Darbeyi mutlaka durdurmalıyız.

GÖRÜŞ

Milletvekilleri ve ölüm

İki yaz önce, Londra metrosunda ve bir otobüste bomba patlayıp düzinelere insan hayatını kaybettiğinde, Tony Blair hükümeti hemen bir propaganda saldırısına geçti. Bakanlar, basın ve TV, hep bir ağızdan, Müslümanların kana susamış bombacı katiller olduğunu, İslam'ın terörizme özellikle yatkın, insanlık düşmanı bir din olduğunu anlatmaya başladı. Kısacası, Londra'da yaşanan vahşeti İslam düşmanlığını azdırmak ve Irak savaşını meşrulaştırmak için kullanmaya çabaladılar.

Başarılı olmalarına ramak kaldı, ama olmadılar. İkiz Kuleler saldırısı Amerikan kamuoyunu nasıl uzun bir süre Bush'un peşine taktıysa, aynıısını İngiltere'de başarmak istiyorlardı, Londra'nın en büyük metro istasyonundan televizyona yansıyan ceset görüntülerinin korkunç etkisine rağmen, başaramadılar.

Başaramamalarının temel nedeni, bir tek kişinin ettiği laflar oldu. Parlamentoda bir tek sosyalist vardı: Respect milletvekili George Galloway. Hemen söz aldı ve "Siz binlerce kilometre uzaktaki bir ülkeye savaş açar, o ülkeyi işgal eder, yüz binlerce masum insanı öldürürseniz, Londra'da da bombaların patlaması kaçınılmazdır. Metroda ölen vatandaşlarımızın katili Blair hükümetidir" dedi.

Demesiyle birlikte, hükümetin tüm propaganda çabaları boşa çıktı. İmparatorun çıplak olduğunu, yalan söylediğini görüverdi herkes. Bunu hissedener, sezenler zaten çoktu, ama Galloway'ın sözleri ve bu sözlerin parlamentoda telaffuz edilmiş olması, kamuoyunu bir anda bir yandan bir yana çekiverdi; ülke "Evet, doğru yahu!" nidalarıyla inledi adeta!

Doğruyu söyleyen tek bir milletvekilinin bile ne kadar etkili olabileceğine İngiltere'den bir örnek. Peki, ya Türkiye?

Gazeteyi de, kendimi de fazla tehlikeye atmadan nasıl anlatılır, emin değilim, ama bir deneyelim. Burada da bir zamandır mayınlar patlıyor, karakollar basılıyor, genç çocuklar ölüyor. Niye oluyor bunlar? Ağız birliğiyle verilen cevap şu: "Kürtlerin yüzünden. PKK yüzünden. Teröristler yüzünden". Ağız birliğiyle "terör" lanetleniyor. Ölenlerin cenazeleri, ağlayan akrabalarının yüzleri medyayı kaphyor.

Bütün bunlar olurken, biri kalksa ve meclis kürsüsünden şöyle dese "Türkiye'nin en yoksul ve yoksun bölgesinde, o bölgenin insanları yoksulluğun ve yoksunluğun üzerine bir de çektikleri çeşitli eziyetler nedeniyle göç etmek zorunda bırakılıyorsa, evleri ve köyleri yakılmışsa, kendi dillerini konuşmaları bile sorun ediliyorsa, kendi demokratik temsilcilerini seçmeleri ve seslerini meclise taşımaları barajlarla engelleniyorsa, bütün bunların sonucunda bu bölgede patlak veren şiddetin sorumlusu kimdir? Bölge halkı mı, yoksa bölge halkını bu duruma düşürenler mi?"

"Dahası", dese sözünü ettiğim hayali milletvekili, "bu bölgenin halkı Oğuzların Kayı boyundan geldiğini, Türk olduğunu filan düşünmüyorsa ve bölgelerindeki askeri tesislerin en üst düzey yöneticileri 'Ne mutlu Türküm diyene demeyenler düşmanımızdır' diyerek kendilerini düşman ilan ediyorsa, bu düşmanlığın sorumlusu kimdir? Bölge halkı mı, yoksa bölge halkını düşman ilan edenler mi?"

Baskın Oran ve Ufuk Uras bugünlerde mecliste olsaydı, ne derlerdi, bilemem. Onların adına konuşma yetkim yok elbet. Ama diyelim ki, benim yukarıda hayali milletvekilime söylediğim laflara benzer laflar ettiler. Ne kadar çarpıcı olacağını, kamuoyunda nasıl bir etki yaratacağını, ülke çapında ne kadar tartışma konusu olacağını, tabularını nasıl kıracağını düşünebiliyor musunuz?

Roni Margulies

Komünist yurtsever olamaz

"İşçinin milliyeti ne Fransız, ne İngiliz ne de Alman'dır, onun milliyeti emektir, özgür köleliktir. Onun hükümeti Fransız, İngiliz ya da Alman değil sermayedir. Onun doğal ortamı Fransız, İngiliz ya da Alman değil, fabrika havasıdır. Ona ait olan toprak Fransız, İngiliz veya Alman değil, yerin bir metre altındaki topraktır."
(Karl Marks, 1845)

Karl Marks için 1845'de bu denli açık olan gerçek bugün Türkiye'de kendilerine sosyalist veya komünist diyenler tarafından hala karşı çıkılan bir tutumdur.

Türk solunun bir kısmı için milliyetçilik kemalizmden devralınmış bir tutumdur.

Oysa, bir işçi için hangi sınırlar içinde yaşadığı veya o sınırlar içinde hangi ulustan patronların olduğu önemli değildir. Bu nedenle yaşadığı sınırlar içinde, çalıştığı fabrikada patronun ulusal kimliğinin de bir anlamı yoktur.

Dün bir Türk patron için ücretli kölelik yaparken, yarın bir İtalyan patron için ücretli kölelik yapmak işçinin yaşamında bir değişiklik yaratmaz. İtalyan patron özel olarak

Türk patronundan daha kötü veya daha iyi değildir. Her iki ulustan patron da sonuç olarak sermaye birikimi için kâr ve daha çok kâr ister, yani daha çok ve daha çok sömürü ister.

İşçinin aynı ulustan bir patrona sahip olması, onun yaşamını daha iyi hale getirmez.

Milliyetçilik ve yurtseverlik gibi kavramlar sadece ezen sınıflar için, yani patronlar için anlamlı ve önemlidir.

Çünkü milliyetçilik ile patron sınıfı kendilerine bir sınır çizerler ve o sınır içindeki bölgeyi, üzerinde yaşayan tüm insanlarla birlikte kendi pazarları olarak görürler. Başka uluslardan patronların kendi pazarlarına girmesine de mümkün olduğunca engel olurlar. İşte bu nedenle patronların milliyetçiliğe ihtiyacı vardır ve zaten millet ve

milliyetçilik kavramları da kapitalizm ile birlikte ortaya çıkmışlardır.

Yurtseverlik, yani milliyetçilik patronların çalışan sınıfları birleştirdikleri bir bayraktır. Bu bayrak, patronların tarifine göre bütün ulusun çıkarlarını korur. Bu ulus içinde kapitalistler de vardır, işçiler de.

Dolayısıyla, patronlara göre, patron ile işçinin çıkarları diğer uluslara karşı birdir. Bu nedenle diğer uluslara karşı birlikte mücadele etmelidirler.

Oysa, diğer ulusa karşı verilen mücadele sadece ve sadece patronların çıkarları için, ya patronların ulusal pazarını korumak ya da ulusal pazarlarını büyütme için verilir. İşçilerin bu mücadeleden hiç bir çıkarları yoktur.

İki komşu ülkenin işçileri neden birbirleri ile savaşsınlar? Neden bir-

birlerine düşman olsunlar? Birbirleri ile nasıl bir çelişkileri, sorunları olabilir ki?

Bir ulusa ait patronların pazarı büyüdüğünde o ulusun işçi ve emekçileri için yaşam koşulları daha mı iyi olur? Hayır.

Ama bir ulus bir başka ulusun patronlarının egemenliği altına girince o ulusun emekçileri için bir sorun ortaya çıkar. Çünkü yeni egemen ulusun patronları ezilen ulusun emekçilerini iki kere sömürmeye ve baskı altına almaya başlar.

Böyle bir koşul oluştuğunda, işçi sınıfı için sömürüye karşı mücadelelenin yanı sıra ulusal baskıya karşı da mücadele etme gereği ortaya çıkar. Ancak bu mücadele, ulusal bir mücadele değildir.

Ulusal mücadele, ulus kavramı içine giren bütün sınıf ve tabakaların ortak

mücadelesidir. Oysa işçiler ulusal baskıya karşı mücadele ederken, aynı anda kendi uluslarının patronlarına karşı da mücadele etmek zorundadırlar. Bu nedenle hiç bir zaman anavatan için savaşmazlar ve bu nedenle hiçbir zaman yurtsever olmazlar.

Birinci dünya savaşından önce sosyalistlerin uluslararası örgütlenmesi 2. Enternasyonal utanc verici bir biçimde milliyetçiliğe kayarak yurtsever bir politika benimsemiştir.

Bu yurtsever politika sonucu 2. Enternasyonal'e bağlı partiler kendi ülkelerinin işçilerine diğer ülkelerin işçilerini düşman olarak gösterdiler ve işçiyi işçiye kıydırdılar.

O yıllarda Lenin, Troçki ve Rosa Lüksemburg bu milliyetçi/yurtsever politikaya karşı çıktılar ve Rus Devrimi'nden hemen sonra 3. Enternasyonal her türlü milliyetçi/yurtsever politikayı reddederek kuruldu.

3. Enternasyonal'in politikaları Stalin ve stalinistlerin kontrolüne geçince, Rusya'nın bu karşı devrimcileri milliyetçiliği ve yurtseverliği, 3. Enternasyonal'in temel politikası haline getirdiler. Çünkü bu yeni egemen sınıf için, Rusya'nın "sosyalizmin anavatanı" olarak savunulması ve dünya komünist hareketinin tek varlık nedeninin bu olması gerekiyordu.

Nitekim kısa süre sonra Stalin, Almanya'ya karşı süren savaşı "yurtsever savaş" olarak tanımladı.

Bugün Türkiye'de sol milliyetçiliği, yurtseverliği öne çıkaranlar aslında patronlara yardımcı olmakta ve ülke çapında emekçi sınıfların bölünmesine katkıda bulunmakta, milliyetçiliğin artmasına da katkıda bulunmaktadırlar.

Devrimci marksistler ise milliyetçiliğin ve yurtseverliğin her türüne karşı uzlaşmaz bir mücadele verirler. Milliyetçiliğin ve yurtseverliğin sol saflara patron sınıfı tarafından sokulduğunu savunurlar.

Doğan TARKAN

Genç sivillerin demokrasi sınıfı

Son dönemde darbeye karşı net tutumu ile öne çıkan Genç Siviller oluşumu tarafından 9 Haziran tarihinde Ankara'da "Demokrasi Sınıfı" adıyla Meclis Milli Egemenlik Parkı'nda bir etkinlik düzenlendi.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı etkinlikte Fikret Başkaya "Resmi İdeolojiye Giriş", Mithat Sancar "Hukuka Giriş", İlhami Güler "Şeriat Nedir, İrtica Nedir?, Kim İster?", Hidayet Şevkatli Tuksal "Mitingler, Kadınlar ve Korkular", Tanül Bora "Ankara Sendromu: Darbecisine Aşık Olmak", Ahmet Çiğdem "Merkezde Çevre Korkusu", İhsan Dağı "Dış Mıhraklar Arası İlişkilere Giriş", Ayhan Bilgen "Türkler ve Kürtler Bir Arada Yaşamayacaksa Artık Batsın Bu Dünya" başlıkları ile on beşer dakikalık sunumlar yaptılar.

Yapılan sunumlarda Türkiye'deki resmi ideoloji, modernleşme geleneği, iç politikada otoriter, şoven ve milliyetçi yapıyı besleyen dış politika anlayışı, yükseltilmeye çalışılan milliyetçilik, cumhuriyet mitingleri ve son dönemde yaşanan siyasi kriz üzerinde duruldu. Sunumların yanı sıra insanların serbestçe söz alabildikleri "Hayt Park" ve "Forum" bölümleri de yer aldı.

Konuşmalarda, gerçek anlamda özgürlükten yana olmak için, her türlü darbe ve muhtıraya karşı olmak gerektiği, bütün mağdurların demokratik kazanımlar için bir arada mücadele etmesi gerektiği vurgulandı. Genelkurmay'ın kitleleri şoven- milliyetçi zeminde linç girişimlerini de içeren gösteriler düzenlenmesi çağrılarını yaptığı ve demokrasiden, barıştan ve insan haklarından yana olan kurum ve kuruluşları hedef gösterdiği "e-bildirgeyi" yayımlamasından bir gün sonra böyle bir etkinliğin yapılması oldukça anlamlı oldu.

Ayrıca darbeye karşı farklı kimliklere sahip muhalif insanların ortak tutum sergilemesi açısından Demokrasi Sınıfı'nın oldukça başarılı olduğunu söyleyebiliriz.

Etkinlik sırasında Milliyetçiliğe ve Irkçılığa DurDe ve Küresel BAK'ın aktivistleri olarak kendi standlarımızı açtık. Pek çok kişiye DurDe ve Küresel Bak'ın etkinlikleri hakkında bilgi verildi. 2 Temmuz Hrant Dink cinayeti duruşması ve İncirlik Amerikan Üssü'nün kapatılması kampanyası için çağrı yapıldı, iletişim için katılımcılardan e-mail adresleri ve telefon numaraları alındı.

İrkçi ve milliyetçi partilere oy yok!

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe Girişimi, "nefreti yayanlara oy verme!" çağrısını yaptı.

DurDe diyor ki:

- Hrant Dink'in katili 301. maddenin kaldırılmasını istemeyen partilere oy yok!

- "Ne Mutlu Türküm demeyen düşmandır" anlayışını destekleyen ve bir çok etnik, kültürel ve dini kimliğin varlığını yok sayan partilere oy yok!

- "Ya bizdensiniz, ya düşman" anlayışı ile kendilerinden olmayanlara oy olmaktan başka alternatif tanımayan partilere oy yok!

- Her an harekete geçmeye hazır silahlı çeteleri desteklediği gün gibi ortada olan partilere oy yok!

- "Ya susturacağız ya kan kusturacağız" sloganını bayraklaştıran partilere oy yok!

- Özgürlüğün yasalarca garanti altına alınmasını, ırkçılığın ise yasalarca mahkum edilmesini savunmayan partilere oy yok!

- "Milliyetçilik, ulusalcılık, yurtseverlik, vatansızlık" gibi söylemlerle sağdan ya da soldan ırkçılığı besleyen fikirleri savunan partilere oy yok!

- Misyoner faaliyetleri diye söze başlayıp tüm Hristiyanları hedef gösteren ve bunun üzerinden örgütlenmeye çalışan partilere oy yok!

- Milliyetçilik ve savaş birlikte meşrulaşır. Milliyetçi söylemlerle savaş çığırkanlığı yapanlara oy yok!

Onlar insanları ırk, ulus, vatan kavramları ile bölmeye çalışırken bizler insanların siyasal, dinsel, etnik, kültürel ve cinsel kimliğinden dolayı hiçbir düzeyde ayrımcılığa uğramadığı bir dünya için çalışıyoruz. Bu dünyayı istemeyenlere oy yok!

DurDe'ye katılmak için:

www.durde.org iletişim listesine kayıt olabilirsiniz.

Engels diyor ki

"Bütün ülkelerin proleterlerinin tek ve aynı çıkarı, tek ve aynı düşmanı ve tek ve aynı mücadelesi vardır. İşçi sınıfının büyük yığınları doğal olarak ulusal bakımdan ve bütün sonuçlarından arınmıştır. Proletaryanın mücadelesi esas olarak insanidir ve anti-milliyetçidir.... Sadece uyanık proletarya farklı ulusları kardeşleştirir ve birleştirir."

Lenin diyor ki

"Önemli bir nokta da şu, bizim devrimimiz yurtseverliğe karşı mücadeleye emek zorundaydı. Brest Litovsk Barış Antlaşması sırasında yurtseverliğe karşı çıkmak zorundaydık. Eğer sosyalistseniz kaçınılmaz olan uluslararası devrim için bütün yurtsever hislerinizi feda etmek zorundasınız ve henüz gerçekleşmediyse de ona inanmak zorundasınız."

KEG liseliler arasında yaygınlaşıyor

Her yerde gündemde olan ve üzerine olur olmaz bir sürü tartışma yapılan "küresel ısınma" konusunda doğrudan sokakta mücadele eden KEG'in kampanyalarında açılan standlara liselilerin ilgisi göze çarpar derecede olumlu.

Üstelik eylem ve etkinliklere de oldukça fazla liseli katılıyor. Bunun nedeni bir yandan liselilerin aktivizmi, diğer yandan küresel ısınmanın liselerde de yoğun bir şekilde gündemde olması.

İzmir'de bir süredir KEG etkinliklerine katılan bir grup liseli, KEG'in tüm çalışmalarına katılıyor, kendi toplantılarını yapıyorlar.

Dönem sonu olması, lise son öğrencilerinin artık liseleriyle ilişkilerinin kesiliyor olması gibi olumsuz etkenler bu dönem kalıcı bir örgütlenmeyi zorlaştıracak gibi görünüyor. Ama tüm kampanyalarda olduğu gibi KEG etkinliklerinde de bu türden girişimlerin önünü açmak, hangi nedenle olursa olsun bürokratik engeller çıkarmadan liselilerin inisiyatifine güvenerek önümüzdeki dönemde KEG'in liselerdeki etkinliğini artırmak gerekiyor.

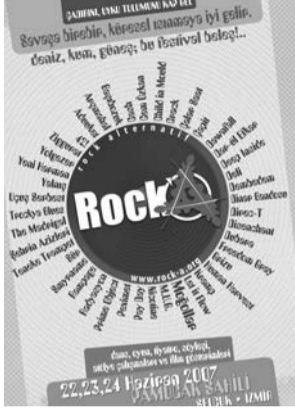
Erkan Kara

Rock-A: Alternatif Festival

Savaşa birebir, küresel ısınmaya iyi gelir

22-23-24 Haziran 2007'de İzmir yakınlarında yapılacak olan "RockA, alternatif bir yaşam arayışlarının festivali. Bu festival, yeryüzündeki her türlü savaşa, terörizme, militarizme, şiddete, ırkçılığa, şovenizme, etnik ve cinsel ayrımcılığa, açlığa, yoksulluğa, paralı eğitime ve sağlık hizmetine, adaletsizliğe, insan hakları ihlallerine, kültürel sosyal yozlaşmaya, gericiğe, çevre ve doğa katliamına, nükleer santrallere karşı evrensel barıştan yana düşünceleri müzikle ve sanatla dile getirmek isteyen RockA gönüllüleri tarafından düzenlenen bağımsız bir organizasyon."

Türkiye'deki antikapitalist hareketin önemli buluşmalarından olan Barışrock'la büyük ölçüde benzeşen festival tümüyle gönüllüler tarafından örgütleniyor. Festivalle ilgili kararlar tüm aktivistlerin katıldığı toplantılarda alınıyor, tüm işler birlikte planlanıp yapılıyor.

Girişi ücretsiz olacak festivalde RockA'nın anlayışına uygun bir içerikte etkinlik, söyleşi, atölye düzenleyecek ve stand açacak olan grupların arasında Küresel BAK, Küresel Eylem Grubu ve DurDe İzmir grupları da yer alacak.

Rock-A tanıtım afişi, broşür dağıtım ve tanıtım masalarıyla büyük bir hızla devam ediyor.

Rock-A savaş karşıtlarını, anti militaristleri, ırkçılık karşıtlarını, başka bir dünya mümkün diyen herkesi bekliyor.

Unutmayın, sadece eğlenmek için değil;

Savaşın, darbenin, milliyetçiliğin, silahların, acımasız kapitalist politikaların zehirlemeye çalıştığı toplumsal atmosferin dışında, dünyanın gerçeklerini sorgulayan, dünyanın gerçek umutlarını, düşlerini tartışan bir atmosferde bulunmak için,

Başka bir dünya isteyenlerin tüm renklerini bir araya getirerek, bu renkleri çoğaltmak için,

Bize dayatılan seçenekler dışında, kendi seçeneklerimizi oluşturmak için..

Ve elbette eğlenmek için buluşuyoruz; çünkü tüm bunlar çok eğlenceli işler..

22-23-24 Haziran 2007

Pamucak Sahili, Selçuk - İZMİR
(Kuşadası yakını)

"Deniz, kum, güneş;
bu festival beleşi!"

Ayrıntılı bilgiler sitede:
www.rock-a.org

BarışaRockçılar BarışaRock alanında piknik yaptı

BarışaRock 2007'ye az kaldı. Türkiye'nin en büyük antikapitalist organizasyonu 5. yılına hazırlanıyor. BarışaRock gönüllüleri 10 Haziran'da etkinlik alanı Mehmet Akif Ersoy piknik alanının buluştu ve bu yıl ki BarışaRock'u tartıştı.

Geçen yıl ki BarışaRock'a 80 bin kişi katılmıştı. Bu yıl daha geniş bir katılım bekleniyor. Gönüllüler her seferinde olduğu gibi bu kez de bir çok yenilikle gerçekleşecek BarışaRock'ta tam bir eylemce hazırlamaktalar.

BarışaRock 2007, savaşa, ırkçılığa ve küresel ısınmaya karşı mücadele çağrısını yükseltecek.

Ağustos ayı sonunda gerçekleşecek, gönüllüğe dayalı, kâr amacı gütmeyen bu organizasyon üç gün sürecek.

Nefesler tutuldu, az vakit kaldı, haydi BarışaRock'u örgütleyelim!

www.barisarock.org,
www.barisarock.biz

Atık kağıt işçisine zabıta dayığı

Geçen hafta 25 yaşındaki atık kağıt işçisi Evliya Karaman, Yenışehir Pazarı yakınlarında Çankaya Belediyesi güvenlik görevlileri tarafından dövüldü. Beyin kanaması geçiren işçi yoğun bakıma alındı. Bunun üzerine atık kağıt işçileri arkadaşlarının bulunduğu Ankara Numune Hastahanesi'nde bir basın açıklaması yaptılar ve zabıta şiddetine tepki gösterdiler.

Açıklamada 15 yıl önce köylerinin boşaltılmasıyla şehre gelerek para kazanmaya çalıştıklarını belirten işçiler, pek çok işçinin de daha önce zabıta tarafından dövüldüğünü, adalet istediklerini, şiddet görmek istemediklerini, evlerine ekmek götürebilmek ve muhattap alınmak istediklerini söylediler.

Atık kağıt işçileri, Çankaya belediye başkanı ile görüşmeye çalışacaklar.

Atık kağıt işçileri, Çankaya belediye başkanı ile görüşmeye çalışacaklar.

Atık kağıt işçileri, Çankaya belediye başkanı ile görüşmeye çalışacaklar.

kureselbarisveadalet.org

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu:

İncirlik Üssü'nü kapatın!

3 Haziran 2003'te gizli bir kararnameyle ABD'nin kullanmasına izin verilen, her yıl bu kararnamenin süresi uzatılarak faaliyetlerine göz yumulan utanç ve bela kaynağı İncirlik Amerikan Üssü'nün kapatılmasına dönük kampanya büyüyor. 23 Haziran tarihinde süresi dolacak kararnamenin süresinin uzatılıp uzatılmayacağı bilinmiyor. Hükümet bu konuda hiçbir açıklama yapmazken, muhalefet sahte Amerikan karşıtlığına dört elle sarılrsa da İncirlik'e toz kondurmuyor.

Uzun süredir İncirlik Amerikan Üssü'nün kapatılmasına karşı kampanya yürüten Küresel BAK, gizli kararnamenin süresinin uzatılmaması, üstte bulunan 90 nükleer başlığın çıkarılması, üssün kapatılması ve yerine çocuk parkı

yapılması için mücadeleyi yükseltiyor.

9 Haziran'da Kadıköy'de düzenlenen "İncirlik Üssü'nde 90 adet nükleer bomba var, ya patlarsa?" gizli kararnamenin süresinin uzatılmaması ve gerçeklerin halka açıklanması talebi yükseltildi.

Barış Manço tesislerinde düzenlenen etkinliğin açılış konuşmasını Şenol Karakaş yaptı.

Küresel BAK sözcüsü Yıldız Önen, kampanyanın geleceğine dair bilgiler verdi.

Ardından savaş karşıtı kısa film gösterilerine geçildi. Etkinliğin söyleşi kısmında Küresel BAK sözcüsü Tayfun Mater ve Kadıköy Küresel BAK aktivisti Nilüfer Uğur Dalay, İncirlik'in hikayesi ve dünyada Amerikan üslerine karşı mücadele

hakkında ayrıntılı sunuşlar yaptı. Grup Nena'nın konseriyle son bulan etkinlikte savaş karşıtı fotoğraf sergisi yer aldı.

Ankara

İncirlik Amerikan Üssü'nün kapatılması kampanyası Ankara'da sokağa çıktı.

Konur Sokak'ta açılan Küresel BAK masasında her gün yüzlerce bildiri dağıtılıyor, onlarca kişi masaya uğrayıp kampanyaya destek veriyor.

12 Haziran'da Başbakanlık önünde basın açıklaması yapıldı, TAKSAV salonunda gerçekleşene söyleşi de kampanyanın hedefleri tartışıldı. Kerem Kabadayı konuşmacı olarak katıldığı etkinlikte kampanyamızda ileri süreceğimiz hedefler ele alındı.

Küresel Eylem Grubu diyor ki:

**IMF'ci,
cinsiyetçi,
nükleerci,
homofobik
partilere oy
yok!**

kureseylem.org

DurDe
DurDe@googlegroups.com

sosyalist işçi

ANTİKAPİTALİST

sürekli okumak için arayın
0536 - 335 10 19'u

yazı, haber, yorumlarınız için
sosyalistisci@gmail.com

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, ege-men sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücade-lenin parçasıdır.

Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlerle katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

ilişki için:
sosyalistisci@gmail.com

İncirlik Amerikan Üssü kapatılsın!

Orada 90 tane nükleer bomba var ya patlarsa?

1954 yılında kurulan, o tarihten beri ölüm, utanç ve beladan başka bir şey getirmeyen İncirlik Üssü'nün geleceği tartışılıyor. 3 Haziran 2003 yılında hükümetin gizli genelgesiyle faaliyetlerine izin verilen üssün kullanım süresi her yıl uzatılmıştı. 23 Haziran'da genelgenin süresi yine doluyor, ancak hükümet üssün geleceği konusunda herhangi bir açıklama yapmıyor. Ancak savaş karşıtları haykırıyor, İncirlik'in, ABD'nin, Bush'un kullanım süresi çoktan bitti. Kapatın! Yerine kocaman bir çocuk bahçesi yapın!

53 yıldır faaliyetlerine izin verilen, Türkiye'nin denetiminden uzak, ABD ordusunun kendi kuralları doğrultusunda kullanılan İncirlik Amerikan Üssü sayısız savaş suçuna imza attı. Oradan kalkan uçaklar defalarca Irak'ı vurdu.

İncirlik üssü, dünyada ABD hegemonyası ve askeri müdahaleler açısından belirleyici bir öneme sahip. Konumu itibarıyla buradan kalkan savaş uçakları Afganistan'a, Irak'a, İran'a rahatça ulaşabiliyor. Sadece saldırı açısından değil, lojistik açıdan da İncirlik belirleyici bir öneme sahip. Bölgeye gelen ABD askerleri önce burada konaklıyor, sonra bölgeye dağıtılıyor.

Irak'tan dönen askerler, yaralılar ve hastalar buraya getiriliyor. Daha da önemlisi bölge için en büyük tehdit burada duruyor, 50'si uçaklarda vurmaya hazır, toplam 90 nükleer başlıklı bomba İncirlik'te duruyor.

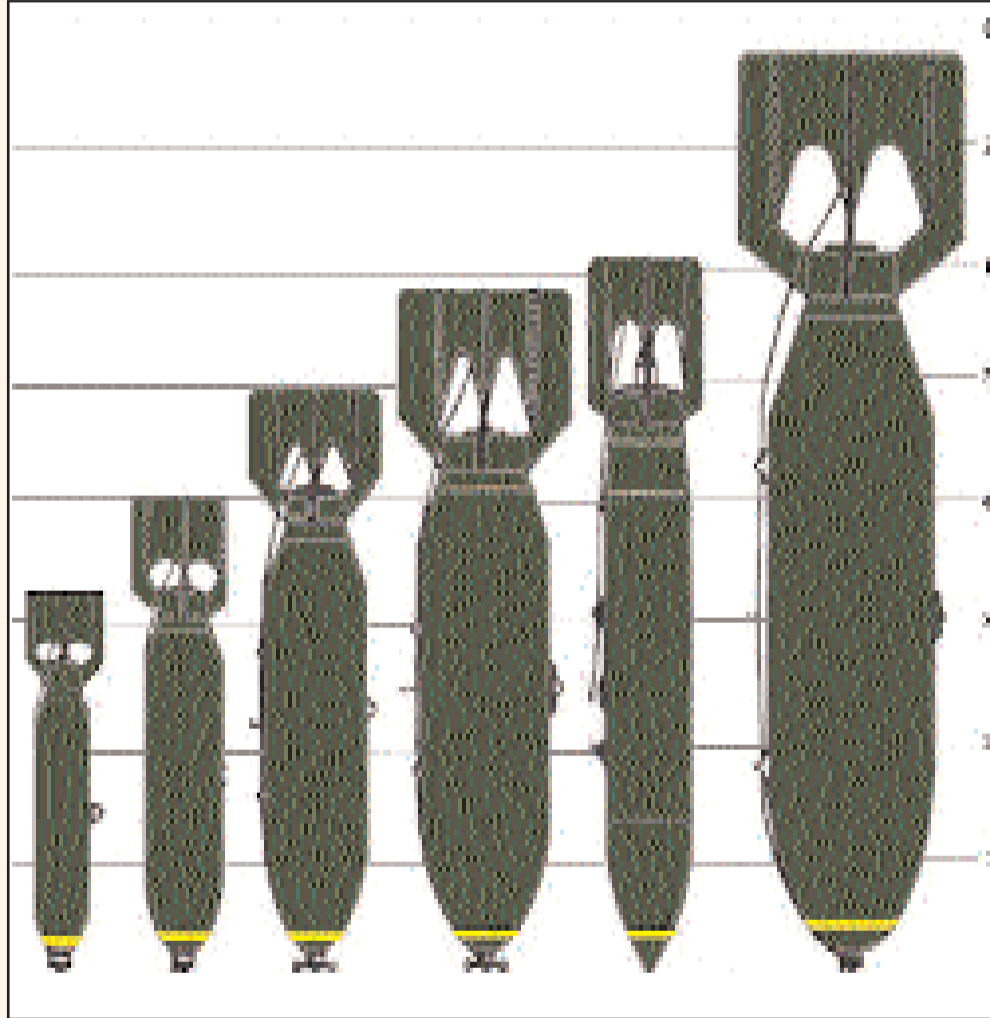
Türkiye topraklarında yer

alsa da İncirlik Üssü ABD toprağı sayılıyor ve ABD askeri kuralları burada geçiyor. Bir denetim uygulanmıyor, göreve gelen her Türk hükümeti İncirlik Amerikan Üssü'nün kötü amaçlar için kullanılmasını onaylıyor. Ancak bu kez durum farklı. 2003'ten bu yana İncirlik Amerikan Üssü'nün kapatılması için yürütülen Küresel BAK kampanyası ve Greenpeace'in uluslararası baskısının sonucu tüm dünyadan gizlenen gerçek açığa çıktı. ABD Dışişleri Bakanlığı, İncirlik'teki nükleer bomba deposunu açıklamak zorunda kaldı.

İncirlik Amerikan Üssü'nün faaliyetlerine izin veren gizli genelgenin süresi 23 Haziran'da dolarken, hükümet ABD senatosunda Ermeni soykırımına ilişkin yasanın çıkmasını engellemek için İncirlik kozunu oynamak istiyor. Ancak hükümetin bu tutumu üssün faaliyetlerine kalıcı bir son vermekten uzak, milyonlarca insanın yaşamıyla oyanayan bu kötülük odağı bir siyaset malzemesi yapılamaz.

Küresel BAK, İncirlik Amerikan Üssü'nün kapatılması için yürüttüğü kampanyayı genişletmek ve kitleselleştirmekte kararlı.

Bu uzun soluklu bir mücadele. İlk hedef büyük bir tehdit olan 90 nükleer başlığın buradan götürülmesini sağlamak olacak. İkinci hedefse üssün varlığını tartıştırmak ve kapatılmasını sağlamak. Üçüncü hedefse oraya kocaman bir çocuk bahçesini yaptırmak.

Milliyetçilerin maskesi İncirlik'te düşüyor

Her türden milliyetçi Amerika'ya atıp tutuyor. Darbeci miting kürsülerinden anti-empyralist nutuklar atılıyor. Ancak darbeciler ve milliyetçiler, İncirlik Amerikan Üssü'nün varlığına itiraz etmiyor.

Edemezler, çünkü ABD'yi üs açmaya davet eden, darbelerle topluma biçim verirken İncirlik'e itiraz etmeyen onlardır. NATO üyeliğini tartışmasız bir

gerçek olarak sunanlar onlardır. ABD ve İsrail'le stratejik ortaklık kuranlar en azgın milliyetçilerdir. İncirlik Amerikan Üssü'nün kapatılması için yürütülen mücadeleyi sadece komşularımıza yapılan kötülöklere son vermek için değil, Türkiye'de darbelerle, ırkçılığa, IMF programlarına son vermek için de yükseltmeliyiz. Küresel kapitalizm varlığını küresel jandarmasına borçlu.

TKP'nin Baskın Oran'a desteği!

Aydemir Güler, TKP Başkanı. sol internet gazetesinde 7 Haziran'da bir yazı kaleme almış. Yazıda "Kendi adıma, hele seçim dönemine girilmişken, sol içi polemik yapmamaya özen göstermeye kararlıyım." diyor. Sonra başlıyor Baskın Oran'ın adaylığını da duruşunu da yerden yere vurmaya.

"Sol anti-empyralist değildir" diyeceksin, ve solun adayı olacaksın! Bravo" diyor, Baskın Hoca için. "Öteki" aşağı, "öteki" yukarı... Bu boş kavramın liberal solcuların elinde açık faaliyette bulunamayan tarikatlara, misyonerlerin vahşice öldürülmesi üzerine Hıristiyanlığa, cumhurbaşkanını seçemedi diye TBMM'ye, ihaleye alınmadı dile bir holdinge yayılmasında şaşacak bir şey yoktur" diyor Baskın Oran'ın ezilenlerden yana tavrı için.

TKP seçimlere, olsa olsa oyunu biraz artırmak ve yurtseverlik propagandası yapmak için giriyor. Baskın Oran ise ezilenlerin sesini meclise taşımak, bugüne kadar sesi kısık çıkanların sesine gür bir ses eklemek için. İşçilerin, kadınların, gençlerin, Kürtlerin, Hristiyanların, eşcinsellerin, türbanlı kadınların, transeksüellerin, medikosu kapatılan öğrencinin sesine ses katmak için. Baskın Oran milliyetçiliğe karşı net bir tutum alarak seçimde aday.

TKP ise yurtseverlik anlatıyor. TKP, nükleer santral yapımına karşı çıkmıyor. TKP milli silah sanayine karşı değil, ne de olsa bir gün iktidarı ele geçirecek ve o vakit o silahlar gerekli olacak. Bunu söylüyor. TKP düzenli orduya, zorunlu askerliğe karşı değil. TKP eşcinsellerin, transeksüellerin yanında hiç değil. Onun derdi vatan toprağı -hanı şu kutsal olan.-

TKP, bu haliyle böyle konuşunca, olsa olsa Baskın Oran'ın oylarını artırıyor, sağolsun.